

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 6202/2025
19.02.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Матковић Стефановић, председника већа, Татјане Ђурица и Јасминке Обућина, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Атељевић, адвокат из ..., против тужених „Ringier Serbia“ д.о.о. Београд и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Душан Стојковић, адвокат из ..., ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду ГжЗ 569/24 од 20.11.2024. године, у седници одржаној дана 19.02.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду ГжЗ 569/24 од 20.11.2024. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду ПЗ 30/23 од 12.09.2024. године, у ставу првом изреке, делимично је усвојен тужбени захтев, па је обавезан првотужени да тужилци на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде угледа и части исплати износ од 80.000,00 динара са законском затезном каматом од 12.09.2024. године, као дана пресуђења до исплате. У ставу другом изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле у делу у којем је тражила да се обавезе првотужени на накнаду нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде угледа и части преко досуђеног износа од 80.000,00 динара, а до траженог износа од 250.000,00 динара, за износ од још 170.000,00 динара. Ставом трећим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиле, па је обавезана друготужена као одговорни уредник портала www.pulsonline.rs, да са наведеног портала уклони текст и фотографије који су објављени на интернет адреси портала о свом трошку. Ставом четвртим изреке, обавезани су тужени да тужилци солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 100.900,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду ГжЗ 569/24 од 20.11.2024. године, у ставу првом изреке, одбијена је жалба првотуженог и потврђена пресуда Вишег суда у Београду ПЗ 30/23 од 12.09.2024. године у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, укинута је пресуда Вишег суда у Београду ПЗ 30/23 од 12.09.2024. године у ставу трећем изреке којим је обавезана друготужена, као одговорни уредник портала www.pulsonline.rs, да са наведеног портала уклони текст и фотографије који су објављени на интернет адреси портала о свом трошку и у погледу овог захтева тужба

тужиле је одбачена. Ставом трећим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка у односу на првотуженог, тако што је обавезан овај тужени да тужилци накнади трошкове целог поступка у износу од 92.800,00 динара са законском затезном каматом почев од извршности до исплате, а у односу на друготужену обавезана је тужилца да јој накнади трошкове целокупног парничног поступка у износу од 77.475,00 динара.

Против ставова другог и трећег наведене правноснажне другостепене пресуде тужилца је благовремено изјавила ревизију због свих законских разлога.

Врховни суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11... 10/23) и нашао да ревизија тужилце није дозвољена.

Према одредби члана 403. ЗПП, која прописује услове за изјављивање ревизије, предвиђено је да се ревизија може изјавити против правноснажне пресуде донете у другом степену (става 1. овог члана) и увек је дозвољена када је то посебним законом прописано (става 2. овог члана). Одредбом става 3. истог члана прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима када се тужбени захтев односи на утврђење права својине на непокретностима или потраживање у новцу, на предају ствари или извршење неке друге чинидбе, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Дакле, члан 403. ЗПП регулише општа правила о праву на ревизију, ако другачије није прописано посебним законом. Посебни закон важећи у време објављивања спорног текста, је Закон о јавном информисању и медијима („Службени гласник РС“, бр. 83/2014, 58/2015 и 12/2016), који у члану 126. став 1, прописује да је ревизија дозвољена против другостепене пресуде, ако је тужбени захтев одбијен, а да се изјављује у року од 15 дана од дана достављања другостепене пресуде. Према ставу 2. исте законске одредбе, у парници по тужби за накнаду штете, ревизију из става 1. овог члана могу изјавити и тужилац и тужени.

Сходно наведеном, у овој врсти спора изјављивање ревизије ограничено је у односу на другостепене пресуде када је тужбени захтев одбијен. Како се у конкретном случају ревизијом побија другостепена пресуда у делу у коме је тужба тужилце одбачена и у делу одлуке о трошковима поступка, ревизија по посебном закону није дозвољена, сходно члану 126. став 1. Закона о јавном информисању и медијима.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Татјана Матковић Стефановић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**